

2007. március 13., kedd

P6_TA(2007)0063

A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv

Az Európai Parlament 2007. március 13-i állásfoglalása a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervről 2006–2010 (2006/2132(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv 2006–2010” című bizottsági közleményre (COM(2006)0092),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi stratégiához kapcsolódó közösségi cselekvési program létrehozásáról (2001–2005) szóló, 2000. december 20-i 2001/51/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és az Európai Parlament e kérdésről szóló, 2000. november 15-i álláspontja ⁽²⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete emberi jogi és különösen a nők jogait érintő jogi eszközeire, különösen a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (a továbbiakban: Egyezmény), és az ENSZ egyéb, a nőkkel szembeni erőszakkal kapcsolatos eszközeire, mint amilyen az 1993. június 14–25-i emberi jogi világkonferencián elfogadott bécsi nyilatkozat és cselekvési program, valamint az ENSZ Közgyűlésének a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. december 20-i határozata ⁽³⁾, a nők elleni, családon belüli erőszak felszámolásáról szóló, 2004. február 19-i ⁽⁴⁾, a nőkkel szemben elkövetett becsületbeli bűncselekményekről szóló, 2004. december 20-i ⁽⁵⁾, a nők elleni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzési és büntetőjogi intézkedésekről szóló, 1998. február 2-i ⁽⁶⁾ határozata,
- tekintettel az 1995. szeptember 15-én Pekingben rendezett, a nők helyzetéről szóló negyedik világkonferencián elfogadott cselekvési programra, és a Parlament 2000. május 18-i, a pekingi cselekvési program ⁽⁷⁾ nyomán követéséről szóló, valamint a 4. Nőügyi Világkonferencia cselekvési programjának (Peking + 10) nyomán követéséről szóló, 2005. március 10-i állásfoglalásaira ⁽⁸⁾,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának „A nők elleni erőszak minden formájára vonatkozó mélyreható vizsgálat” című, 2006. július 6-i jelentésére ⁽⁹⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése nők helyzetével foglalkozó bizottsága 2005 márciusában tartott 49. ülésének zárójelentésére,
- tekintettel az afrikai emberek és népek jogainak chartájához csatolt, az afrikai nők jogairól szóló – „maputói jegyzőkönyv” néven is ismert –, 2005. november 25-én hatályba lépett jegyzőkönyvre, amely tiltja többek között a női nemi szervek megcsonkításának valamennyi formáját,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. számú, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000. október 31-i határozatára ⁽¹⁰⁾, amely felszólít a nők nagyobb mértékű részvételére a fegyveres konfliktusok megelőzése és a béketeremtés tekintetében,
- tekintettel a nők és férfiak közötti esélyegyenlőséggel foglalkozó bizottsági tanácsadó testületnek a nemek közötti egyenlőség dimenziójának a nemzeti költségvetésekbe történő beépítéséről szóló 2003. májusi jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 17., 2001.1.19., 22. o.

⁽²⁾ HL C 223., 2001.8.8., 149. o.

⁽³⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/48/104.

⁽⁴⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/58/147.

⁽⁵⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/59/165.

⁽⁶⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/52/86.

⁽⁷⁾ HL C 59., 2001.02.23., 258. o.

⁽⁸⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

⁽⁹⁾ A/61/122/Add.1.

⁽¹⁰⁾ ENSZ biztonsági tanácsi határozat (1325/2000).

2007. március 13., kedd

- tekintettel a lisszaboni rendkívüli Európai Tanács elnökségének 2000. március 23-i és 24-i, a stockholmi Európai Tanács elnökségének 2001. március 23–24-i, a barcelonai Európai Tanács elnökségének 2002. március 15-i és 16-i, a brüsszeli Európai Tanács elnökségének 2003. március 20-i és 21-i, valamint 2004. március 25-i és 26-i következtetéseire,
  - tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2005. július 12-i 2005/600/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
  - tekintettel 2006. január 19-i állásfoglalására a lisszaboni stratégia jövőjéről a nemek közötti esélyegyenlőség perspektívája tekintetében ⁽²⁾,
  - tekintettel a munka, a család és a magánélet összeegyeztethetőségéről szóló, 2004. március 9-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel a munkaidő szervezéséről szóló, 2004. február 11-i állásfoglalására, (a 93/104/EK irányelv módosítása) ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a nőkre irányuló erőszak elleni küzdelem jelenlegi helyzetéről és a további intézkedésekről szóló, 2006. február 2-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a szexuális kizsákmányolás által veszélyeztetett gyermekekkel és nőkkel való kereskedelem megelőzésének stratégiáiról szóló, 2006. január 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel a nők bevándorlása: a bevándorló nők szerepe és helye az Európai Unióban című, 2006. október 24-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
  - tekintettel a nemi esélyegyenlőségi politikákért felelős EU-s miniszterek által 2005. február 4-én Luxembourgban elfogadott közös nyilatkozatra,
  - tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló, a 2006. március 23–24-i brüsszeli Európai Tanács által elfogadott európai paktumra,
  - tekintettel a Nemzetközösség által a nemek közötti egyenlőség tárgyában 2005–2015-re elfogadott cselekvési tervre,
  - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
  - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0033/2007),
- A. mivel az ENSZ emberi jogi világkonferenciáján 1993. június 25-én elfogadott bécsi nyilatkozat megerősíti, hogy a „nők és leányok emberi jogai elidegeníthetetlen, teljes és oszthatatlan részét képezik az egyetemes emberi jogoknak”, és mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség az EU alapvető joga és alapelve, amelyet az Európai Uniót létrehozó szerződés és az Európai Unió alapjogi chartája is elismer; mivel az e téren elért jelentős előrelépések ellenére a nők és a férfiak között továbbra is számos egyenlőtlenség áll fenn;
- B. mivel a nőkkel szembeni erőszak az emberi jogok megsértésének legelterjedtebb, földrajzi, gazdasági vagy társadalmi határokat nem ismerő formája, és mivel a nemzeti, közösségi és nemzetközi erőfeszítések ellenére az erőszaknak áldozatul eső nők száma riasztó ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ HL L 205., 2005.8.6., 21. o.

⁽²⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 323. o.

⁽³⁾ HL C 102. E, 2004.4.28., 492. o.

⁽⁴⁾ HL C 97. E, 2004.4.22., 566. o.

⁽⁵⁾ HL C 288. E, 2006.11.25., 66. o.

⁽⁶⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 75. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0437.

⁽⁸⁾ Az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Alapja Nők Számára (UNIFEM) adatai alapján élete során háromból legalább egy nő szenvedett el erőszakot valamilyen formában.

2007. március 13., kedd

- C. mivel a „nők elleni erőszak” kifejezés alatt olyan, a nemi megkülönböztetésen alapuló bármely cselekmény értendő, ami a nők számára fizikai, szexuális vagy pszichológiai sérülést, illetve szenvedést eredményez vagy eredményezhet, beleértve az ilyen cselekményekkel való fenyegetést, a kényszert, vagy a szabadságtól való önkényes megfosztást, függetlenül attól, hogy az a köz- vagy a magánéletben történik;
- D. mivel a szakképzés, a személyi szolgáltatások, a munkavállalás, a családi kötelezettségek, a nyugdíjjogosultság és a különválás vagy a házasság felbontása esetén őket megillető jogvédelem terén fennálló tartós nemi alapú megkülönböztetés és egyenlőtlenségek miatt a szegénység nagyobb számban fenyegeti a nőket, ideértve azokat is, akik dolgoznak⁽¹⁾, és különösen az idősebb nőket, az egyszülős családok családfői szerepét betöltő nőket, a fiatalok anyákat és a családi vállalkozásban dolgozó nőket, különösen a gazdaságilag függő helyzetben lévő nők esetén;
- E. mivel az EU és tagállamai kulturális és társadalmi elvei és értékei, vagyis az emberi jogok tiszteletben tartása, az emberi méltóság, a szabadság, az egyenlőség, a párbeszéd, a szolidaritás és a részvétel, az Európai Unió valamennyi állampolgára és lakója örökségét képezi; mivel ezen értékek biztosítása az Unió egyik prioritása és tényezője az emancipációnak és az integrációnak, különösen olyan nők és lányok esetében, akik nyelvi, kulturális vagy vallási gátak miatt elszigetelt helyzetben vannak;
- F. mivel a nemek közötti egyenlőség dimenziójának a nemzeti költségvetésekbe történő beillesztése több figyelmet érdemel az esélyegyenlőségi politika hatékony irányítása céljából, és mivel mostantól az e téren szerzett európai, nemzeti vagy regionális szintű ismeretek és tapasztalatok lehetővé tehetik azoknak a közösségi költségvetésben és programokban történő alkalmazását a tervezés, a végrehajtás és az értékelés fázisában⁽²⁾;
- G. mivel az EK-Szerződés 3. cikkének (2) bekezdése, 13. és 152. cikke meghatározza a Közösség feladatát a nemek közötti egyenlőségnek az emberi egészségvédelmi politika keretében történő megvalósításában;
- H. mivel a nők foglalkoztatására vonatkozó lisszaboni célok megvalósítása a koordináció nyílt módszerének keretén belül további intézkedéseket igényel, amelyek a nemzeti vagy regionális szinten meglévő bevált gyakorlaton alapulnak, és amelyek különösen figyelembe veszik a képzési és a munkához jutásra vonatkozó politikák, a munka és magánélet jobb összeegyeztethetőségét célzó politikák, a szolgáltatások és a nők döntéshozatalban való részvételének ösztönzése között fennálló kölcsönös függőséget, és mivel ezzel összefüggésben különös erőfeszítést kell tenni a társadalmi-gazdasági kohézió megteremtésére, a nemek közötti digitális szakadék felszámolására és a nők tudományos életben betöltött szerepének előmozdítására;
- I. mivel az egyenlő díjazásra vonatkozó közösségi jogszabályok és nemzeti rendelkezések ellenére a két nem között komoly bérezési különbségek vannak, és az EU-ban a nők átlagosan 15%-kal keresnek kevesebbet a férfiaknál, ez a különbség pedig jóval lassabban csökken, mint a két nem foglalkoztatási mértékének eltérése;
- J. mivel a nők gyakran kevesebb nyugdíjjogosultsággal rendelkeznek, mint a férfiak, akár alacsonyabb fizetésük miatt, akár azért, mert szakmai pályafutásuk rövidebb, illetve megszakítják nagyobb mértékű családi kötelezettségeik miatt;
- K. mivel a családi élet és a hivatás összeegyeztetésére irányuló politikának a nők éppúgy címzettjei, mint a férfiak, és mivel ezáltal szükség van egy olyan átfogó megközelítésre, amely szem előtt tartja a nőkkel szembeni megkülönböztetést és az új nemzedékeknek a társadalom egésze szempontjából előnyös szerepét;
- L. mivel annak ellenére, hogy a nők az európai népesség 52%-át teszik ki, ez az arány nem tükröződik sem a hatalmi pozíciók megszerzésében, sem a hatalomban való részvételben; mivel a teljes társadalom reprezentativitása megerősíti a kormányzást és politikák helyességét a lakosság elvárásaihoz képest; mivel ezenfelül nemzeti szinten rendelkezésre áll a megoldások olyan palettája (jogszabályok, megállapodások vagy magánkezdeményezések), amellyel megvalósítható a nők döntéshozatalban való képviselete;

⁽¹⁾ Figyelembe véve azt is, hogy az esetek 85%-ában az egy szülőből álló családokban nő a családfő.

⁽²⁾ Vö. többek közt az OECD, az UNIFEM, a Világbank, a Nemzetközösség Titkársága által az esélyegyenlőségért végzett munka, valamint az Európa Tanács, a Miniszterek Északi Tanácsa, illetve Hollandia munkaügyi és szociális ügyek minisztériuma által végzett tanulmányok és megvalósított projektek.

2007. március 13., kedd

M. mivel a Bizottság közleményében (COM(2005)0229) javasolt „e-2010” (európai információs társadalom a növekedésért és a foglalkoztatásért 2010) stratégiai keret többek között az életminőség javítására irányul a társadalom egészének az információs társadalomban való részvétele révén;

1. megállapítja, hogy a Bizottság az esélyegyenlőségi stratégiát többéves keretben kívánja végrehajtani, mivel ez lehetővé teszi egy hosszú távú stratégia felépítését az esélyegyenlőség uniós szintű előmozdítása érdekében, ugyanakkor kiemeli, hogy az ütemterv nem határozza meg sem a Bizottság és a tagállamok feladatait a végrehajtás és a polgárok tájékoztatása tekintetében, sem az ajánlásai végrehajtására elkülönített forrásokat;

2. elismeri az esélyegyenlőség előmozdításának kettős természetét, amely szerint valamennyi politikai területen érvényre kell juttatni, és ezzel egyidejűleg célzott intézkedéseket kell hozni az egyenlőség érvényesülésének előmozdítása érdekében;

3. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy általános keretet a nemek közötti egyenlőséget támogató politikák és programok, illetve az ezek nyomán kidolgozott nemzeti politikák értékelésére; külön kéri a férfiak és nők egyenlőségéről szóló közösségi keretstratégia (2000–2005)⁽¹⁾ alapos értékelését, és az esélyegyenlőségre vonatkozó irányelvek, különösen a 86/613/EGK⁽²⁾, 89/391/EGK⁽³⁾, 92/85/EGK⁽⁴⁾ és 2003/41/EK⁽⁵⁾ irányelv végrehajtásának elemzését, hogy az ütemtervhez megbízható adatok és statisztikák felhasználásával egy megfelelő programozási, végrehajtási, ellenőrzési és értékelési ciklus készülhessen; e tekintetben fenntartja, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének mielőbbi létrehozása elengedhetetlen az ütemterv előrehaladásának állandó felügyeletéhez;

4. felhívja a Bizottságot, hogy a nemek közötti egyenlőség politikáját ne csak az EU egyik prioritásként kezelje, hanem mindenképp előtérbe helyezze, mint az emberi jogok tiszteletben tartásához alapvetően szükséges elvárást; úgy ítéli meg, hogy e megközelítésnek a nők és gyermekek jogi védelmét szolgáló európai és nemzeti intézkedések összehangolásának és megerősítésének előmozdítását kell eredményeznie, különösen:

- azon esetekben, ahol a nőket rabszolgasorba taszították vagy a becsület, illetve hagyomány nevében elkövetett bűncselekmények, erőszak, emberkereskedelem, női nemi szerv-csonkítás, kényszerházasság, többnejűség vagy a személyiségtől való megfosztás (pl. burka, csador vagy maszk kötelező viselete) áldozatai, a cél a zéró tolerancia;

továbbá felhívja a Bizottságot, hogy:

- végezzen kutatásokat a nemi alapú erőszak kiváltó okairól és állapítson meg mutatókat az áldozatok számát illetően, és, a jogalap meghatározását követően, terjesszen elő irányelvre irányuló javaslatot a nők elleni erőszak leküzdése tárgyában;
- mielőbb gyűjtsön össze megbízható adatokat az emberkereskedelemtől az áldozatok számának csökkentése érdekében, készítsen tanulmányt a prostitúcióról és a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelemtől szóló jogszabályok közötti ok-okozati összefüggésekről, terjessze a bevált gyakorlatokat, beleértve a keresleti oldalt célzó intézkedéseket;

és felkéri a tagállamokat, hogy:

- vezessék be az egészségügyben foglalkoztatott személyek által végzett női nemi csonkítás eseteinek kötelező nyilvántartását és vonják be az ilyen gyakorlatot folytató orvosok működési engedélyét;

⁽¹⁾ A Tanács 2000. december 20-i 2001/51/EK határozata a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi keretstratégiahoz kapcsolódó cselekvési program létrehozásáról (2001–2005) (HL L 17., 2001.1.19., 22. o.).

⁽²⁾ A Tanács 86/613/EGK irányelve (1986. december 11.) a valamely önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terhességi és anyasági védelméről (HL L 359., 1986.12.19., 56. o.).

⁽³⁾ A Tanács 89/391/EGK irányelve (1989. június 12.) a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 183., 1989.6.29., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 92/85/EGK irányelve (1992. október 19.) a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 348., 1992.11.28., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Parlament 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235. 2003.9.23., 10. o.).

2007. március 13., kedd

5. felkéri azokat a tagállamokat, amelyek még nem erősítették meg az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvet („palerói jegyzőkönyv”) és az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépéséről szóló egyezményét, hogy ezt késedelem nélkül tegyék meg, továbbá hajtsák végre a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvet⁽¹⁾;

6. úgy ítéli meg, hogy a tagjelölt országokkal folytatott csatlakozási tárgyalások keretében alapvető elvárás a nők jogainak tiszteletben tartása, más emberi jogokhoz hasonlóan; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze ezekben az országokban a nőket érő megkülönböztető magatartásokra és erőszakra vonatkozó adatokat, és azokról tájékoztassa az Európai Parlamentet és a Tanácsot, valamint tevélegesen támogassa a csatlakozni kívánó országokat a Progress és a Daphne közösségi programokban való részvételre;

7. hangsúlyozza, hogy a nők jogainak tiszteletben tartása az EU szomszédsági, kül- és fejlesztési politikáinak létfontosságú feltétele kell, hogy legyen; e tekintetben

- javasolja, hogy az EU e politikák keretében mutasson nagyobb elkötelezettséget a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd és a fejlesztéshez kapcsolódó pénzügyi támogatások nyújtása iránt, a nemek esélyegyenlőségének előmozdítása céljából;
- kiemeli, hogy a szegénység egyre nagyobb mértékben sújtja a nőket, és hangsúlyozza, hogy a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása a nemek közötti egyenlőség valamennyi korcsoportban való előmozdításán keresztül vezet;
- kéri, hogy fordítsanak megkülönböztetett figyelmet a 2. és 3. millenniumi fejlesztési célra, a lányok iskolai oktatásának minden szinten való előmozdítására, a női vállalkozó kedvet – különösen a KKV-k szintjén – ösztönző képzési programokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítására, mivel ez a szegénység visszaszorításának, az egészség és jólét javításának, valamint a tényleges és fenntartható fejlődés előmozdításának eszköze;
- intézkedéseket sürget a nők fejlesztési programokban való marginalizálódásának megelőzésére a munkaerőpiachoz, a tartós és jobb minőségű munkákhoz, és a termelőeszközökhöz – vagyis a termőföldhöz, a hitelhez és a technológiához – való egyenlő hozzáférés biztosítása révén;
- sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesztési együttműködési politikájuk keretében hozzanak megfelelő intézkedéseket a nők jobb képviselőinek támogatására, ügyelve arra is, hogy a férfikkal azonos esélyeket kapjanak, illetve elősegítve részvételüket a szakmai egyesületekben és a politikai tervező és döntéshozó testületekben;
- felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesztési programjaikban alkalmazzanak megelőző módszereket a nemi erőszak és a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem leküzdésére, tegyenek a nőkkel szemben elkövetett erőszak visszaszorításáért és biztosítsanak orvosi, szociális, jogi és lelki segítségnyújtást a konfliktusok miatt vagy más okból lakóhelyükről elvándorlásra kényszerülő migráns nők számára;
- felhívja a Bizottságot, hogy végezzen mennyiségi és minőségi felmérést a harmadik országokba irányuló fejlesztési segélyprogramokról és azok kiadásairól;

8. kéri a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket a nők egészséghez való jogának biztosítására, ideértve a szexuális és a reprodukív egészségügyi jogokat is; megerősíti, hogy alapvetően fontos – különösen a HIV/AIDS elleni küzdelemre való tekintettel – a szexuális és reprodukív egészségre vonatkozó információkhoz, valamint az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés lehetőségeinek kiszélesítése;

9. elismeri, hogy a lányok különösen kiszolgáltatottak az erőszaknak és a megkülönböztetésnek, és kéri, hogy tegyenek jelentősebb erőfeszítéseket a lányoknak az erőszak valamennyi formája ellen való védelme céljából, ideértve a nemi erőszakot, a szexuális kizsákmányolást és a fegyveres erőkhöz való kényszerítést is, valamint olyan politikák és programok elősegítését kéri, amelyek javítják a lányok jogainak védelmét a konfliktusokban, illetve a konfliktusok utáni helyzetekben;

(¹) HL L 261., 2004.8.6., 19. o.

2007. március 13., kedd

10. kéri a Bizottságot, hogy tartsa be kötelezettségvállalását, mely szerint közleményt terjeszt elő a „Fejlesztési együttműködésben megvalósuló nemek közötti egyenlőség európai víziója” címmel;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa az EU és az ENSZ közötti koordinációt az esélyegyenlőségre és a lányok jogaira vonatkozó politikák terén; megerősíti, hogy elő kell segíteni az európai és nemzetközi, regionális vagy kétoldalú intézményekkel – ideértve az ENSZ szervezeteit is – való szoros együttműködést a nemekre vonatkozó megközelítések összehangolása céljából a fejlesztési együttműködések és humanitárius segélyek terén, elsősorban a pekingi cselekvési platform és a kairói cselekvési program, továbbá az Egyezmény és annak önkéntes jegyzőkönyve, valamint a millenniumi fejlesztési célok közötti összefüggések erősítésével;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy az Afrikát és az afrikai országok nemzeti fejlesztési stratégiáit támogató politikák keretében mozdítsák elő a maputói jegyzőkönyv megerősítését és végrehajtását valamennyi afrikai országban, kiemelt figyelemmel az 5. cikkre, ami elítéli és tiltja a nemi szervek megcsonkításának valamennyi formáját;
13. üdvözli a Bizottság kötelezettségvállalását, mely szerint előmozdítja az ENSZ Biztonsági Tanácsa fent említett, 1325. számú határozatának végrehajtását, valamint iránymutatásokat dolgoz ki a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének a válságkezelést oktató képzésekbe való beillesztéséről;
14. felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fogadjanak el konkrét kezdeményezéseket a bevándorolt nők emancipációja és gazdasági-társadalmi integrációja érdekében, nevezetesen a harmadik országok állampolgárainak integrációját szolgáló keretprogram keretében, valamint a nyelv és a közösségi vívmányokból, nemzetközi megállapodásokból, a fogadó ország alapelveiből és hatályos jogszabályaiból (mint amilyen a többbnejűség tilalma a családjegyesítés leple alatt) és az EU alapértékeiből eredő jogok és kötelezettségek elsajátítását elősegítő támogató intézkedéseket, az esélyegyenlőséggel, a nemi alapon történő megkülönböztetéstől való mentességgel, továbbá a nemi szempontok fellépésekben való érvényesítésével kapcsolatos egyedi képzési politikák kidolgozásával, a munkához való hozzáférés terén és a munkahelyen történő megkülönböztetés elleni küzdelemre vonatkozó programokkal, a bevándorló nők olyan vállalkozási projektjeinek támogatásával, amelyek előmozdítják származási országaik kulturális gazdagságának megtartását és terjesztését, és a bevándorló nők számára olyan nyilvános fórumok létrehozásával és támogatásával, ahol aktívan képviselhetik magukat;
15. javasolja a tagállamoknak és a Bizottságnak, hogy gondoskodjanak olyan programok finanszírozásáról, amelyek célja a bevándorlók EU-ba érkezésének és itt tartózkodásának előfeltételeiről, továbbá az illegális bevándorlás kockázatairól szóló tájékoztatás nyújtása a származási országokban;
16. felkéri a Bizottságot, hogy indítsa el a nemek közötti egyenlőség dimenziójának az EU költségvetésébe és a közösségi programokba, különösen a strukturális alapokba, a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramba (2007–2013), az egészségügy és a fogyasztóvédelem területére vonatkozó közösségi cselekvési programba (2007–2013) és a közegészségügyre vonatkozó közösségi cselekvési programba (2003–2008) történő beépítésére irányuló első kísérleti projekteket; úgy véli, ezeknek a kísérleti projekteknél fel kell tárnuk az Unió költségvetésének a nemek közötti egyenlőségre kifejtett hatását (átfogó megközelítés), a kifejezetten a nők vagy a nők által javasolt projektek részére megállapított tartalékok hatékonyságát, és elemezniük kell azokat a nehézségeket, amelyekkel a nők a fenti programokhoz való hozzáférés során találtak (egyedi megközelítés);
17. felhívja a tagállamokat, hogy a foglalkoztatásra és társadalmi integrációra vonatkozó nemzeti cselekvési terveikbe építsék bele vagy erősítsék meg bennük azokat az intézkedéseket, amelyek elősegítik, hogy a nők munkaerőpiacra történő belépése után azonos munkáért azonos megbecsülésben és egyenlő díjazásban részesüljenek, ösztönzik a nők vállalkozó kedvét, új munkalehetőségeket azonosítanak és támogatnak az egészségügyi és szociális ágazatban, valamint a személyes és a családnak nyújtott szolgáltatások terén ahol a foglalkoztatottak többsége nő, kiemelve e munkák gazdasági és társadalmi értékét és egy olyan szabályozási környezetet teremtve, amely lehetővé teszi a szolgáltatások minőségének és a szolgáltatást nyújtók szociális jogainak és méltóságának elismerését, továbbá elősegítve az elszegényedés kockázatának csökkentését; úgy ítéli meg, hogy a nők szociális és gazdasági szférában elfoglalt – a férfiakénál magasabb munkanélküliségi mutatókban és alacsonyabb bérekben megnyilvánuló – hátrányos helyzete következtében a nők fokozottabban ki vannak téve a kizsákmányolás veszélyének;
18. felhívja a tagállamokat, hogy – többek között – az informatikai és kommunikációs technológiák kínálta lehetőségek kiaknázásával dolgozzanak ki konkrét stratégiákat a nők vállalkozó kedvének megerősítése érdekében, továbbá olyan intézkedéseket, amelyek révén a női vállalkozók könnyebben hozzáférhetnek bankkölcsönökhöz és szolgáltatásokhoz, különös tekintettel a mikrofinanszírozásra, valamint a női vállalkozói hálózatokat támogató intézkedéseket;

2007. március 13., kedd

19. megállapítja, hogy azok a kihívások, amelyekkel a tagállamoknak és az EU-nak a nemek közötti esélyegyenlőség terén szembe kell nézniük, egyre komolyabbak az erősödő globális gazdasági verseny, illetve az ebből fakadó, rugalmasabb és mobilisabb munkaerő iránti kereslet következtében; hangsúlyozza, hogy a nők továbbra is társadalmi, munkahelyi és egyéb típusú megkülönböztetés áldozatai, és hogy e követelmények valószínűleg súlyosabban érintik majd a nőket, mint a férfiakat; úgy ítéli meg, hogy e helyzet nem áthatja alá a nemek közti esélyegyenlőséget és a nők gyermekvállaláshoz való jogát;

20. felhívja a tagállamokat, hogy a lisszaboni stratégia végrehajtása keretében nevezzenek ki nemzeti felelőst a nemek közötti egyenlőség területén, akinek feladata részt venni a különböző nemzeti tervek kidolgozásában és felülvizsgálatában, és végrehajtásuk ellenőrzésében a nemek közötti egyenlőség dimenziójának a költségvetésbe, valamint az e tervek által meghatározott politikákba és célokba történő beépítésének elősegítése céljából;

21. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a férfiak és nők fizetése még mindig 15%-os eltérést mutat; felkéri a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja felül a 75/117/EGK tanácsi irányelvet⁽¹⁾, különösen annak a munkaügyi ellenőrzésekhez és a megkülönböztetés esetén rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekhez kapcsolódó elemeit; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására is, hogy az irányelvet oly módon alkalmazzák, hogy a nők ne szenvedjenek el megkülönböztetést azon az alapon, hogy a gyermeknevelés miatt kevesebb munkatapasztalatuk van;

22. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és a szociális partnerekkel együttműködve ösztönözze a család és a munka összeegyeztethetőségére vonatkozó politikák kidolgozását, nevezetesen az alábbiak révén:

- biztosítsák, hogy a munkahelyi megkülönböztetések felszámolása, a születések számának fellendítése és a nők foglalkoztatásának megkönnyítése érdekében az anyaság és apaság költségei a társadalom egészét terheljék;
- folytassanak figyelemfelkeltő kampányt és indítsanak a nők és férfiak szakmai és családi életben való kiegyensúlyozott részvételének elősegítését célzó kísérleti projekteket;
- a barcelonai célok keretében a minimális felügyeleti és gondozási követelmények meghatározásával – beleértve az éjszaka is nyitva tartó szolgáltató helyeket – javítsák a gyermekfelügyeleti szolgáltatások és az önellátásra képtelen személyeknek (gyermeknek, fogyatékkal élőknek, idősnek) nyújtott gondozási szolgáltatások elérhetőségét és növeljék azok rugalmasságát, a munka és a családi élet által támasztott igények kielégítése érdekében;
- aktívan ösztönözzék az apákat és a férfi élettársakat, hogy használják ki a rendelkezésükre álló rugalmas munkaidő-beosztás nyújtotta lehetőségeket és vállaljanak részt a házimunkákban és családi feladatokban, például az apai szabadság egy kezdeti formájának kidolgozása és a 96/34/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ tervezett felülvizsgálatának megkezdése révén;
- határozzanak meg alternatív módszereket annak biztosítására, hogy azok a nők is nyugdíjhoz jussanak, akiknek fokozott családi kötelezettségeik miatt rövid vagy megszakított szakmai pályafutása nem biztosít megfelelő nyugdíjat;

23. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a közösségi jogszabályok – például a 93/104/EK irányelv – felülvizsgálata vagy kidolgozása során a nemek esélyegyenlőségére irányuló hatáselemzéseket megfelelő mértékben vegyék figyelembe, és kéri a Bizottságot, hogy hozza meg a szükséges intézkedéseket, amennyiben az esélyegyenlőség tekintetében negatív hatások várhatók, például az idézett irányelv kapcsán; kéri a Tanácsot, hogy vessen véget a szóban forgó irányelv alkalmazása alóli mentességeknek, mivel ezek hátrányosabban érintik a nőket, mint a férfiakat, és aláássák a munka és a családi élet összehangolását;

24. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az Unió finn elnöksége által szervezett, a férfiakra és a nemek közötti egyenlőségről szóló konferencia eredményét, valamint a férfiaknak a nemek közötti egyenlőség megvalósításában játszott szerepét;

⁽¹⁾ A Tanács 1975. február 10-i 75/117/EGK irányelve a férfi és női alkalmazottak egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 45., 1975.12.19., 19. o.).

⁽²⁾ Az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról szóló, 1996. június 3-i 96/34/EK tanácsi irányelv (HL L 145., 1996.6.19., 4. o.).

2007. március 13., kedd

25. felhívja a Bizottságot, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete által végzett munka és a döntéshozói szintekről készült adatbázisban rögzített előrelépések alapján⁽¹⁾ mérje fel a nemzetközi, nemzeti vagy regionális szinten működő helyes gyakorlatokat, amelyek lehetővé teszik a nők számára a döntéshozatali folyamatokban való részvételt, majd ezt követően e döntések terjesztésének és elfogadtatásának elősegítését, többek között a döntéshozatali folyamatokban részt vevő nők hálózatának támogatása révén;
26. sürgeti a tagállamokat egyértelmű célok és ütemtervek létrehozására és végrehajtására a nők különböző döntéshozatali folyamatokban való részvételének növelése, illetve a nők politikai életben történő szerepvállalásának fokozása terén;
27. fontosnak tekinti a nők tudományos és kutatási pályán való szereplésének előmozdítását; úgy véli, e célból olyan politikákra és eszközökre van szükség, amelyek együtt biztosítják e szakmákban a nemek közötti egyensúlyt és a kiválóságot;
28. úgy ítéli meg, hogy a nők tudományos szakmákban való jelenlétét olyan szerződéses megoldások felkínálása ösztönözheti, mint a tanulmányi ösztöndíjak vagy a részmunkaidő, amelyek segítségével a családi és a szakmai élet összeegyeztethető;
29. úgy véli, hogy a társadalomban elfoglalt női szerepek pozitív példáinak és valamennyi ágazatban elért eredményeiknek – amiket hangsúlyozni kell a pozitív kép megteremtése és más nők ösztönzése érdekében –, továbbá a nemek közötti egyenlőség megvalósításában, illetve a család és a magánélet összeegyeztethetővé tételében vállalt férfiúi részvételnek a médiában történő megjelenítése hatékony eszköze lehetne a nőket sújtó negatív előítéletekkel szembeni harcnak; ezért kéri a Bizottságot, hogy – például a Média 2007 program keretében – ösztönözze azokat a kezdeményezéseket, amelyekkel mozgósíthatja a médiát a maga által közvetített előítéletekkel szemben – például az említett ágazat tagjaival való állandó konzultációs fórumok segítségével – és előmozdíthatja az esélyegyenlőséget, különös tekintettel a fiatal férfiak és nők tájékoztatására és körükben a figyelem felkeltésére;
30. szorgalmazza, hogy a tagállamok hozzanak a nemekhez kötődő, különösen a munkaerőpiacon előforduló sztereotípiák felszámolását, valamint az elsősorban nők által uralt ágazatokban és pozíciókban – például az általános iskolákban és a gondozólétesítményekben – a férfiak jelenlétének növelését elősegítő intézkedéseket;
31. szorgalmazza, hogy a Bizottság – összhangban az Európai Közösségek Bíróságának legújabb ítéleteivel – foglalja bele az ütemtervbe a transznemű személyek jogait és az őket érintő problémákat;
32. felhívja a Bizottságot, hogy a biztosok, a legmagasabb rangú köztisztviselők és minden vezetői képzésben részt vevő európai tisztviselő számára hozzon létre a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséről és a nemek közötti egyenlőség tudatosításáról szóló képzést;
33. felhívja a Bizottságot, hogy az EU valamennyi hivatalos dokumentumában és az EU összes hivatalos nyelvén folyó tolmácsolásban olyan szóhasználatot ösztönözzön, amely megfelel az esélyegyenlőség követelményeinek és minden érintett kultúrához eljut;
34. felhívja az európai intézményeket és testületeket, hogy adminisztrációs szinten mozdítsák elő a nemek közötti egyenlőséget, valamint – különösen a magas rangú beosztások esetében – a toborzásoknál és kinevezéseknél tűzzék ki célul a nők és a férfiak közötti egyenértékűséget;
35. felhívja a Bizottságot, hogy szenteljen külön fejezetet az ütemtervnek a nők és férfiak Európai Unión belüli esélyegyenlőségéről szóló éves jelentésben, és hogy e fejezetben számoljon be az ütemterv tekintetében elért előrehaladásról;
36. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa az Európai Parlament hatáskörrel rendelkező bizottságát, illetve bizottságait az ütemterv haladásának nyomon követéséről, többek között nyilvános országokénti jelentés révén;
37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, valamint a helyi, regionális és nemzeti szinten az esélyegyenlőség kérdésében hatáskörrel rendelkező végrehajtó és választott szervezeteknek.

⁽¹⁾ A Bizottság Foglalkoztatási és Szociális Főigazgatóságának projektje, amely összegyűjti és elemzi a nők döntéshozatalban való részvételét (politikai intézmények, közigazgatás, szociális partnerek és intézmények, valamint a főbb nem kormányzati szervezetek). Internet-cím: http://ec.europa.eu/employment_social/women_men_stats/index_en.htm.